

123

Quan ve s' hora de morir ... <1>

(Montuïri)

i k,ən ve s ,ɔrə ðə mur'i |
si n,o n əm̩ f,etə bond'at |
j əl dim,əni əst'r,a s kost'at |
dira 'o ! ðəzyrəsi'at |
j əvuj ,ed də vəni m m'i |
j ə lo imf,ərn ə pət'i |
i pər t,ot un əternið'at |
i կə si be f,osəs trətt'at |
j əl s,el sər,iəz ən'at |
j ə un d'ew taŋ gr,an sərv'i |
sew s,əv ə sutsuək'i |
i tə dər,e ə um p,əd də v'i |
də f,el vin,ayr i vər'i |
t,odz əs կə v,enən ək'i |
lez d,am d ək,ej səmpor'at |
i əl pr,əbə mələn'at |
sə def'en ! əʃərot'at |
də dim,əniz bəm̩ fərm'at |
j əs poz'a ! ə mələ'i |
i m,al torn'at <2> ! əskərəb'at |
j əlm,ənoz ڻ,erə sur'at |
də lo k un ,altrə ,a tir'at
կə nig,u sə m p,ət sərv'i <3>

<1> Vegeu la fitxa tècnica d'aquest text.

<2> [torn'at], en comptes de *tornàs*, per atracció de la *t* final del mot següent.

<3> Com que es tracta d'un text cantat, no assenyalem la durada de les vocal

llargues.

123. Quan ve s' hora de morir ... (Montuïri)
Informador: Sebastià Figueras i Gili
Edat: 71 anys
Transcriptors: J. Veny, L. Pons
Enquestador: J. Veny
Data: 2 agost 1965
Observació: Enregistrament en casset
Comentari: Text cantat. 1) L'informador, tot i que viu a Montuïri des dels trenta anys, conserva hàbits fonètics (especialment [k] i [g]) propis del seu poble nadiu, Lloret. 2) La [i] que apareix en la major part de versos –i que en la versió normalitzada hem posat entre parèntesis– és un recurs habitual en la poesia popular cantada.

123

Quan ve s' hora de morir ...

(Montuïri)

I con* ve s' hora de morir,
si no n'hem feta bondat,
(i) el dimoni estarà as costat.
Dirà: «Oh desgraciat,
(i) avui ets de venir amb mi
(i) a lo* infern a patir
(i) per tot una eternitat.*
(I) que si bé fosses* tractat,
(i) al cel series* anat
(i) a un Déu tan gran servir.
Seu, seu a sussuaquí*
i te daré* un poc de vi,
de fel, vinagre i verí;
tots es que vénen aquí
les* dam* d'aqueix xamporrat».*
I el pobre malanat
se defén agarrotat,
de dimonis ben fermat;
i es posà a maleir:
«(I) mal tornàs* escarabat
i almenos* guera* surat*
de lo* que un altre ha tirat
que nigú* se'n pot servir».